

بد: استاد بزرگوار و توانا دکتر مهدی محقق

خليج فارس در يوجه شهر فرنگ ديوان صائب

كه در روش اقتصادي، و اجتماعي مردم هم تأثير زرف گذاشت و به
و ساختگاه هر جا ماس پرسست، از تقالان، خوشبوسان، محله سازان،
حکيمان، حسمازان، فسازگان، سمعمازان، تصویرگران، پيملاسان،
موسیمان، دانان، شاعران و شاعرهاي معمامي پديد آمده بود که انسانهاي
هوار و یك شب را تجدید می کرد، در اين شهر بازاری بزرگ با پشتونهای
اقتصادي شگرده از دروازه هاي بنادر خلیج فارس بر كالاهای جهانی
آفروختند گشته، لذا ورود اینشه فرنگی به صورت پهابادی، اسری
محبوسی و عادی بود. به فرمان شاهزاد ايران ناقوس دير هرمز را که به
وزان خشنده تا نهضت ابور تراب ارسوسی سود سريلانی سرچ ساخت بازار
پيشريه در هنديان نشق جهان جای داد پسند شا فتوحات قهرمانان
ایران بمنتهی از پنهانی هماره در ديد مسافران سرگاه فرار گردید. در
قصص سلطنتی هر چند در منصور گفت نفسی را که بر گدام خداود پيچیده
آن ثبت سند کناد را در شمه داشته و در فتح هرمز به «ست آنده» بود
صهافتگت می گوند. آن پهابادی غشتم گرفته شده را هم ریست سخن
قصرهای اصلهان گردد بورند، در پراير مدخل گاه عالی قاپو، دو سوب
پشمیم قدیمی بورزوی دو پایه قرار داشت یکی از آنها به طول هفت و پیه
من رسیده و در سمت چپ بیست و سه نوشه نوبت پر نعالی گوناگون نار
و زردي خوشيار شاهمن براي شاهپاش نصب شده بود «بارز اعضاهاي ما
و پدينگ کشنهای بزرگ تبريز از اندشه، ش. ن. م. ش. هلتندنها

خسروين در يوجه به سری اشیاء مدرن فرنگ از آنهاي بيلگون علیج
فارس باز شد به تصریح وظایع نگاران، فریزه سردار جویں، سروای
تحلیل و دست بافتن به داش، سرایانهند آتش کنجکاوی، میل
بازاریان و پراكندن آرای دیپی به هشت پادشاه آن جهان همه از
انگیزه هایان است گه بازارگانان، داشت پرده ها، جهانگران و سبلغان
ملهعن را از تدبیر تربین زمانها و از دور افتاده تربین نقاط منزب به سری
ایران گشاید زنگ کاروان این مسافران صبور در ایام سلطنه «سیاه
گوستنانه» و پس از آن در مصر طفلانی «سرخ کلاهانه» همچنگانه از
باداهای پرچم دسم مزد و بزم ما مقطع شد. وقتی در ۱۰۰۰ هجری
شهریار صفری اصفهان را به پاينختن پرگزید و سرگز مردانه ايسی او
قریون به این شهر استقبال گفت، سمعان عصر با انجازها تمام به طبع
شهری پرداشتند که با گذشت زمان اندک هروس شهر های آنها شد.
کاخ ها، خیابان ها، قهوه خانه ها، گاراول سراها، یاغمه، مدرسه ها و مساجد
از هر کوي و بورزن سر کشید. شاهزادگان، سفیران، سپاهان و
بازارگانان با سلیمانی گوناگون لانگلابیس گرفته تا همندی، پر نمالی،
فراترسی، هرب، اسنان، ترک، پهلوی، اسپاهانی، لوسن، ووس، هندی
د چیز پس تو پشت سرگذاشتند جواب و پناه خلیج فارس به این شهر
فرنگ شرق، وري می آوردند. ترجیح هر نه تنها در بن هایه های نکری

نخستین گلش غنیگاهی گشته، کاری مظلوم، طباچه‌های
مادران، آپنه، کمرشند، سنجکهای نیشی، پارچه‌های مخدوشی فرمز، مشک،
چوب مستل، و میخک به اصفهان حمل کردند.^۵ در کاروان دیگر در پاریس
که سنت‌گران و هتل حرقو و هتل ریپاپ، ساخته‌های خر راهه بفرانز
آورده‌اند این اینه، جنب سطوح من کرد: ساخته‌های سوپس، قیامه‌ها
ظفسمه، طوف شلوون، اشنا، ششمای، بانده‌های ماهوت، اطلس و
کشمای فرنگ که بعلت تأثیرات فوازان بر مصائب شعر شاعران
بیک اصله‌های گذشت. ولوات ایران از و نیزه بر بوار ابریشم بهشت
سرپاریله‌های سلا. ابیمه‌های گوناگون نسخه‌های ششمای و
شیوه‌های رنگ در پیش، زد که در ایران به گذمام شهور شد
شهر پار صفوی هرگاه که پیزی از مصنوعات تازه قریگانش ماست
دو بیرون در زمین و غنیگاهی تو ساخت و ماشنهای جدیده دستش
می‌رسد با گام علاق و در حد گنجکاوی و دلت از آنها من نگریست
و از بزیبات هر پیک آگاه من شد لانا جای شگفتزیه که شاردن سایع
قراسوی می‌گذشت: مصنوعات جدیده جوان که از سوائل صالح
ناسوس به لذمه‌های انشال ساخته و در قلمه طبری نگهداری می‌شوند
شماشی است. ایله، مدرن آمان و اینلا و بین و غیره هم در پارز
قرابان و اتوغ و اقسام، کره، گلوله، غشک، درون، شابانه‌ای زیبای
سلطانی مغرب، زیورگ‌های فریزه، شان ساخته کوکی و دشک که همه
شاهکار مصنعت است. یکی از شاهزادگان نایاب که در امور هنری دستش
دافت رزب رویست ساخته عربه، بود که آنها را باز و بست می‌کرد.^۶
شایان ذکر است که اختراج ساعت میمی به انداده پک لشتر غسل خلا
نوسط یک ساعت‌ساز در اصفهان اتفاق افتاده و پروری آن دو بیست
انتری فیض کاشتند که تگلیگ‌ها آن را راید، و به شامگاه هدبه
کوکند. تا آن روز ساعتی که زنگ بزند و حسج آن تا بینه کل طبق و
کوچک پاشند دیده شده بوده ولى سروش شاهزادگی این ساعت‌ساز ر
به هلاکت رسیدن او هنر ساعت‌سازی در ایران را متوقف گردید اشلاقاً
در این پارزکو غصر ساعت‌سازان بوده که موزمان غصر صفوی، است
در این عهد، حتی ایران کم بوده هم پیشتر از ساعت‌های شش که به
سهرولت من شد در مبارزه شرید استفاده، من گردند، شرید که به این ایام
و نیزه ایان ما بودن کماله‌ای ایران به لزوی لوگن بار هیشک را که به شمشه
فرنگ، مشهور بوده ایران آورده‌اند همراهه با زیبایی بزرگ غصه‌داره اندزار و
پارچه‌های دوس و پیش قیوس با پوست سرمه، یک کشش که
هذا بای پادشاه سکو را به ایران حمل می‌کرد بار از فاتوسه و پهارهای
بزرگ بود که به جای شمشه در آن طلاق تعبه کرد، بودند به امساله
ماهورت سر و سرخ دیک عده مردگان بلورین نشاش شده و ۹ هند
آیه، متشک که پیمار زیبای بوده در مکان‌های شریدیک کاخ عالی قایرو
طوف بلوپن ساخته تزوره برگ و نیزه فروخته من شد، اسپایانی های نیز
غمده احصار قیمتی، شنکنکهای اسپایانی را با اسحاجی سدیده
من فروختند.^۷ چنی غروس های بیزیز از هیچ‌های چین یونانه که اقبال
در همه‌های مرشد کامل شاه میاس به چشم می‌خورد و زیستانی
تران اک را در عمارت بینی خان که در پشت پارز سگرهای میدان
نشش جوانان والع بوده من شد نهادا کرد در این چشم خانه طلق‌های

منتصه نزدیک به هم به طرح غرس ترتیب داده شده بودند و غروف
بینی و شیشه‌ایانه ایوان در آن من گلستانه^۸ تجارت میان ایران و ایوانها
که با اینست حلیج تاریس ساخته کشته شده بردا بدهد راهی شرکت‌های
برگ هند شرق، اینگلیس و هندی و به اضافه آمد و شاههای چین
دریان ایران و دریا بارهای ریز آنها در عصر صفوی به اوج خود رسیده‌اند
و رواج ساخته‌های فرنگیان در اصفهان که همه این‌سازه‌ها مسوب می‌آمد و زد
به روز گشته‌من و طیف قدر بی‌حاجت در فرتر شد بمناسک این واطمه‌ها
حتی به ادب تاریس عهم با گذشت و در وصف فرنگیان و کلام‌های
غرب مصنوعه‌های نوین در اینه شاعران زمانه فتوار داد شوکیات:
حسن فرنگ، بت فرنگ، رخ فرنگ، قید فرنگ، سـ فرنگ، و چشم کهود
و سبز آین و دلوفروی^۹ از ترکیبات رایج و معمول دو این شاعران
بیک اسفهانی شد. ملک الشعرا، دریار اصحاب تیریزی در دیوان ابریشم
شده در پیشی ایوان شاهه، مدرن گشود و این همه مصنوعین بکر و بیکه
را از بزگ آبره غلیچ فارس داشت این تصویرهای خیال‌الکنگزی و سبله
فهم بیان و تفسیر الدینه‌های تاریخ شاعر بوده که تعبیر قویه نزدیک شد
بک عده‌نم طلازی تخلیل عمل من گردید که شاعر از غلایق آن مصنوعات
را به شکل و رنگ اسلامیان دید^{۱۰} تصویرهایی که با اشنا، تاریخ باب
پارز اینهان پویاند نزدیک داشت و این اصحاب بود که ائمه تاریخ
تجاری ایران غصر صفوی را در غزیات نیمه عازفان و شاعران خود
جاواهه من کرد اگر نام همه ایوان را که در شهر شاهزادگان بزرگ سک
اصفهانیان مغل، کلیم، عرض، غشن، طالب، سلیم و بدلیل به کار رفته‌اند گرد
آورند هفتگی پیش و خواهیم داشت که چنانست اکه به پادشاهیان
مازکر بیلور شایست خواهد بات، تصویری که سورت رنگ ساخته،
نگریزی و شیخست آن را در غصه شروده طیت هم می‌بینم با این تفاوت
که در شهر شاهزادگان مشروطه نه اک عیال‌الگنجی هم مرج من زند و نه اک
تکاره زیاره‌گاهی که با اینه شاهه غفرانه می‌گرد و رخ من شادیه خیال‌الله
بخ زده، من جان و غانه درون و خانه شاهزادگان، نگاه، اساتی، و افسار او به،
لیلان، قالوس تاریخ، کل کاشف تفهیگ، سلطانیان، اطلس، بجهان
چیمان، شیخه ساعت، طرف کاظه‌ی، قیله‌ی، باروت من صدای چین
سین، تمنی، زیورک، آینه دیزی، هیک، درون، شیخه رنگ،
سازپیش، بیعن سفلانی، قید فرنگ، پرده تزوری، تسبیح شیه‌ای،
برده اهلک، جاهه‌ای بلوپن و نیزی، برقیک، بیلور فری، د و چشم های سبز
و کهود ایوانها، که خمه به روانی و زلائی در عالم شاعریت او بسی
گزند، اکه تأثیرات اوضاع اقتصادی، میاس، و اجتماعی، چالمه، صفر
صفوی است که از اقام گام به شمله اسرار و زینه‌ایان می‌گذشت.
در این اینه نوین، که متعهه داشت از خلوت اشراف به کوچه و بارز هم
کشیده من شد و دیگر فرانش در دسترس همکان فرار می‌گرفت نهیں
که از بود که در کوهه‌ایان حلیج فارس به باغهای شعر ایران من زند و
چشم ایان شده بین فضای است و شفایست و دشمنی به سال و مصوی
مقویست طوب من بود و ایکی گرانشده‌ی به ادب پارس می‌افزد.
سری در این کوچه باعی شاهزادگان نه تھا بر لطف نیست بلکه ما را با
بر سرمه فرنگ شرق و غرب لوطیش حلیج فارس در پهنه امیان
صفوی ایشان ایانه و دیگر جدیده ایانه بیش از جمله به ما از ایشان من دارد.

ساعتهای کوکن سوتیس آن را به سهولت در دسترس طبقات پایین فرار

داده بود.

هم عالم فراوانست و من یک ضمچه دل دارم

چنان در شیشه ساعت کشم ریگ پیشان را

ذنبورگ:

توب کوچک و نشگ بروگ که باباروت و باگله بر من شد و آتش
من کنم

گردید از تردد زیسرگ و گلک

پر رخنه همچو شان عمل حصن تندهار

تفنگ (تفک):

مرکب است از تف مبدل تب که مختلف توب توک است و کاف
نست با تجهیز است و آن را در هندی نیک گردید

گردن به مهره تفک اصحاب بیل را

گردند همچو مرغ ابابیل سنگار

قبه نسا:

قطب‌نمایی بود که بدان تعیین جهت مکان مکرمه را من گردند

پیشاست همچو قبه نسا ازته بلور

از سنت لطیف دل همچو آمش

مفتاطیس:

اکسید طبیعی مفتاطیس آمن بود که خاصیت جذب براده آمن را
داشت در حضت آمن راهای نعل شکل بود که تازه وارد بازار شرق
شده بود

ناله زنجیر مفتاطیس شور عاشق است

دانستان زلف سرکن تا پرسیان پشنی

آمن ریا رسیان معدنیس یا آمن ریای معمولی:

برده خوار است اگر دارد گلی این بوسنان

نوش این محنت سوا آمن ریای نشتر است

طلق:

جنس معدنی از چنین شیشه بوده: الخل سفرنامه نویسان

صریح دارند که خط استادان و نقاشی‌های زیبا را در کاخ‌های صفوی
زیر طلق دیده‌اند.

خط استادان ز زیر طلق من آید به چشم

چون خط نارست آئیه رویان جهان

هینک:

شیشه سوده که از سلور و شیشه ساعت من شد و پیش پشم

من گذاشتند و روز آن به بازار شرق از لوآخر فرن نهم شروع شده بود و به
آن شیشه قربگ من گفتند

دیگاهی که پس از چهار قرن برای شاعر معاصر که در عصر گام نهادن

انسان به آسری مظلومه شمس مذید و درین باخت روزنایی جهت

مود در آلباه زانده علمون تازه است، سرمشش پسندیدن ر قابل قبول

من نماید اینک با نوونهایی مقالت را پایان من دهیم

ماروت ر هیلا

باروت گردید بود سپاه که از شوره و گوگرد زغال من ساعتند و آن را

در گلوله تفگ و توب و دیگر سلاحهای آتشین به کار می‌بردند،

باروت‌های نخشین خلاوه بر سنا دودانگه هم بود، اما بازوت فرنگی

که از واخر خصوص صفوی به بازار آمد از رای هنای کستر بود و دودی هم

نداشت پس هم آن بازوت که هنوز هم در شرج شنگهای چند بدیده کار

من بود.

خاوشش بی کمال چو بازوت پس صدا

پاشد زیوج کو به مراتب کشته تر

شیشه ساعت:

شیشه‌ای بود که اوقات و میانه بروز و شب بدان معلوم من شد چهار

که دو شیشه و اکه دهنای هر دو با هم مُفتش بود از ریگ برمی‌گردند

چون ویک شیشه بالا نام در شیشه پایین واقع من شد و فروهه آمد

آن را مدت پنک ساعت فرار می‌داشتند، نیست لوزان این ساعتها در مقابل

کلامین اشیین رخسار می‌آید به سالیم
که از هینک مرآشد پرده‌های خواب روشن تو

(دورین) هینک دورنمای

تو غم دیگر از عینک که پیر دور از او شرب می‌سنو، نگارند.

احتمال من دهم که همان دورین باشد.

نیست معکن که زمن دور تواین گروید

مینک میاندلان دونسما می‌باشد

فانوس خجال، فانوس گردان فالوسی متخرک بود که اساس آن را در

جین می‌ساختند و نموده‌های ازان در عصر ما نیز نو بازگشان چینی

موجود است که اکثریتی، کاری می‌کند در دوران توانیان هنر شغوری

فالوس نازع هم به بازار آمده بود که پیش از مدت به ایران من آورده‌اند.

شمع فانوس خجال آسمان پیشاست گست

شمه جواه این دودمان پیشاست کست

گل کاخذ

گاهایی که از کاخذ می‌ساختند و مرغوب ترین آن گل کاخذ فرنگی

بود.

هر کس نکود در گرویی کتاب را

نگرفته است از گل کاخذ گلاب را

گلچام:

پیشه‌های رنگنی بود که در پنجه خانه و سالارها و سامانها

نیبی من کردند و آن را بین جامی و گلچام می‌گفتند که از فرنگ می‌آمد

آنستا از خجلت گلچام رنگارنگ از

من دهد رنگی و رنگی می‌ستاند هر زمان

پیرامن چسبان:

تصویر سترنامه زنان و مردان را نشان می‌دهند که از لباس‌های

چسبان رونگی استفاده می‌کردند.

نیست هر چند از تیاس گل چسبان رنگ از

چاهه گلزنگ پیر اندام او چسبان از است

علیان، کنی که هر آن این روحیه و لشکور را حالت چیز می‌گذارد.

صرف شباکو با شعری که از هالانی باقی است هدایه فرنگی پیش از

دوران صفوی است اما در این عهد به تنها گشت آغاز شد ملکه امیراع

مرغوب تریز از فرنگ و از دش می‌شد.

غلیان زده‌دمان وجوده اشکار شد

عالیم پیر ازستاره دلبلاه دار شد

جهان نوروز: سیاهی که هرورز در اینهای به سرس پروردند.

تمال خوش نیست جهان سوری خیر

که سود بهرگان ایستر نخواست است

ساز چیز: چیز نواری و بولاندنگی با کاسه‌های چیز بود.

شنبیدم از شکست ارزد و در سینه آوازی

که مستثنی و ساز چیز نتفور شد گوش

پیای هنای: حاشیه‌های تارک و لطیف که مدن از زیر آن نمایان

من شد و مورد استفاده اروپاییان بود.

ساه در ابرستک جولان دیگر می‌گند

سرد سینین را پیای نه رمیمه است

پرده زیبوری: پرده‌ای سرخ سرخ بود که چون گرس در پس آن

من شست مردم را سرمه زد اورانش تو استند بیست. از ارادات

اروایی است.

بود واصل به چنان هرکه را پر رخته گردد دل

که بود مانع نظر، چون پرده است زیبوری

قید فرنگ: نوعی از فید مخصوص اهل فرنگ یک نوع یا سه معمول

ادال فرنگستان.

از لفک کافر تو پیجست میچ کس

قیمه فرنگ را نمکتست میچ کس

پاده پرتمالی: پاده‌هایی که پرتمالیان وارد می‌کردند.

سی شیزادیم از دره سرگشت

علاجش پاده‌های پرتغال است

نرگس نیلوفری میزان زین:

از روی گلهای پیشی زنان ازدایی.

نرگس نیلوفری میزان زین را به بین

چشم زین چنگ آن خارنگر دین را به بین

نهانیه های رنگنی بود که در پنجه خانه و سالارها و سامانها

نیبی من کردند و آن را بین جامی و گلچام می‌گفتند که از فرنگ می‌آمد

آنستا از خجلت گلچام رنگارنگ از

من دهد رنگی و رنگی می‌ستاند هر زمان

پیرامن چسبان:

تصویر سترنامه زنان و مردان را نشان می‌دهند که از لباس‌های

چسبان رونگی استفاده می‌کردند.

نیست هر چند از تیاس گل چسبان رنگ از

چاهه گلزنگ پیر اندام او چسبان از است

علیان، کنی که هر آن این روحیه و لشکور را حالت چیز می‌گذارد.

صرف شباکو با شعری که از هالانی باقی است هدایه فرنگی پیش از

دوران صفوی است اما در این عهد به تنها گشت آغاز شد ملکه امیراع

مرغوب تریز از فرنگ و از دش می‌شد.

غلیان زده‌دمان وجوده اشکار شد

عالیم پیر ازستاره دلبلاه دار شد

جهان نوروز: سیاهی که هرورز در اینهای به سرس پروردند.

تمال خوش نیست جهان سوری خیر

که سود بهرگان ایستر نخواست است

ساز چیز: چیز نواری و بولاندنگی با کاسه‌های چیز بود.

شنبیدم از شکست ارزد و در سینه آوازی

که مستثنی و ساز چیز نتفور شد گوش

لردنگ: از اینهای سرمه زد و سرمه زد و سرمه زد

مشهد ۱۳۵۶ میلادی

فرهنگ اسلامی: احمد مجتبی معافی، مؤسس مطالعات و تقدیمات

فرهنگی تهران ۱۳۵۵ میلادی

۱۰. بعد شسته گروه صائب: به گوشیان محمد نوران، شرکت انتشارات علمی

فرهنگی پار ۱۳۷۰